

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE IN EVROPSKE ZADEVE

Prešernova cesta 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 2000

F: 01 478 2340, 01 478 2341

E: gp.mzz@gov.si

www.mzz.gov.si

Številka: 5612-50/2025/4
Ljubljana, 5. januarja 2026
EVA 2025-1811-0039
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o ratifikaciji Svetovne konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi četrtega odstavka 75. člena in drugega odstavka 88. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD, 31/15, 30/18 – ZKZaš in 83/25 – ZOUL) in drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22 in 57/25 – ZF) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji
SKLEP:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o ratifikaciji Svetovne konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, sestavljene v Parizu 25. novembra 2019, in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije.
Barbara Kolenko Helbl GENERALNA SEKRETARKA
Prejmejo:
- Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve,
- Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in inovacije,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.
Priloga:
- predlog zakona z obrazložitvijo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- dr. Marko Rakovec, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov in glavni pravni svetovalec na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve,
- Dragica Urtelj, vodja Sektorja za mednarodno pravo na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
- Tanja Fajon, ministrica za zunanje in evropske zadeve,

- dr. Igor Papič, minister za visoko šolstvo, znanost in inovacije,
- Neva Grašič, državna sekretarka na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve,
- dr. Melita Gabrič, državna sekretarka na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve,
- Urban Kodrič, državni sekretar na Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in inovacije,
- dr. Marko Rakovec, generalni direktor Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov in glavni pravni svetovalec na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve,
- Dragica Urtelj, vodja Sektorja za mednarodno pravo na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve.

5. Kratek povzetek gradiva:

Konvencija vzpostavlja skupna načela in pravila za priznavanje visokošolskih kvalifikacij, ki temeljijo na pravičnosti, preglednosti, ne-diskriminatornosti in razumnih rokih odločanja. Namenjena je temu, da imetnikom kvalifikacij omogoči dejansko uresničevanje pravice do nadaljevanja študija ali zaposlitve v drugih državah pogodbenicah.

Na podlagi konvencije odločitve o priznavanju temeljijo na ustreznih, zanesljivih in preglednih informacijah o visokošolskih sistemih, akreditiranih institucijah, študijskih programih ter mehanizmi zagotavljanja kakovosti in tako spodbuja dosledno uporabo objektivnih in javno dostopnih meril pri priznavanju tujega izobraževanja in prispeva k večjemu vzajemnemu zaupanju med visokošolskimi sistemi ter krepi vlogo nacionalnih informacijskih centrov in drugih pristojnih organov pri posredovanju verodostojnih informacij.

Konvencija poudarja vključujoč pristop do priznavanja kvalifikacij pridobljenih v okviru delnega študija, študija na daljavo in drugih oblik nestandardnega učenja ter priznavanje predhodnega in neformalnega učenja, kadar je to ustrezno dokumentirano.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1
SKUPAJ				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				
Za izvajanje konvencije ne bo potrebno zagotavljati dodatnih finančnih sredstev.				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin.				NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

NE

Sodelovanje javnosti ni potrebno, ker je sporazum že podpisan.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

NE

dr. Melita Gabrič
DRŽAVNA SEKRETARKA

PREDLOG

EVA 2025-1811-0039

**ZAKON O RATIFIKACIJI
SVETOVNE KONVENCIJE O PRIZNAVANJU
VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ**

1. člen

Ratificira se Svetovna konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, sestavljena v Parizu 25. novembra 2019.

2. člen

Sporazum se v angleškem jeziku in prevodu v slovenskem jeziku glasi¹:

¹ Besedilo konvencije v arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje in evropske zadeve.

GLOBAL CONVENTION ON THE RECOGNITION OF QUALIFICATIONS CONCERNING HIGHER EDUCATION

PREAMBLE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 12 to 27 November 2019 at its 40th session,

Inspired by a common will to strengthen educational, geographical, humanitarian, cultural, scientific and socioeconomic ties between States Parties, and to enhance dialogue between regions and the sharing of their recognition instruments and practices,

Recalling the Constitution of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), which stipulates that "the purpose of the Organization is to contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture",

Mindful of the provisions of the Charter of the United Nations of 1945, the Universal Declaration of Human Rights of 1948, the Convention relating to the Status of Refugees of 1951 and its Protocol of 1967, the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 1954, the UNESCO Convention against Discrimination in Education of 1960 and in particular its Article 4a, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the UNESCO Convention on Technical and Vocational Education of 1989,

Mindful of the UNESCO Recommendation on the Recognition of Studies and Qualifications in Higher Education of 1993; the UNESCO Recommendation concerning the Status of Higher-Education Teaching Personnel of 1997; the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples of 2007; and the UNESCO Recommendation on Science and Scientific Researchers of 2017,

Building on the UNESCO regional conventions on the recognition of qualifications concerning higher education,

Reaffirming the States Parties' responsibility to promote inclusive and equitable quality education at all levels and lifelong learning opportunities for all,

Conscious of increasing international cooperation in higher education, of the mobility of students, workers, professionals, researchers and academics, of changes in scientific research, and of the different modes, methods, developments and innovations in teaching and learning,

Considering higher education, provided by both public and private institutions, as a public good and a public responsibility, and **being aware** of the need to uphold and protect the principles of academic freedom and of the autonomy of higher-education institutions,

Convinced that the international recognition of qualifications concerning higher education will facilitate interdependent learning and knowledge development via the mobility of learners and learning, academics, scientific research and researchers, and workers and professionals and will enhance international cooperation in higher education,

Respecting the cultural diversity among the States Parties, including, inter alia, differences in educational traditions and in the values of higher education,

Desiring to respond to the need for a global convention on the recognition of qualifications concerning higher education to complement the UNESCO regional conventions on the recognition of qualifications concerning higher education, and to enhance the cohesion between them,

Convinced of the need to find common, practical and transparent solutions to improve recognition practices globally,

Convinced that this Convention will promote international mobility, as well as communication and cooperation regarding fair and transparent procedures for recognition, and quality assurance and academic integrity in higher education at a global level,

Adopts this Convention on this twenty-fifth day of November 2019.

SECTION I. DEFINITION OF TERMS

Article I

For the purposes of this Convention, the following definitions shall apply:

Access (to higher education): the right provided to any individual holding a qualification to apply and be considered for admission to a level of higher education

Admission (to higher-education institutions and programmes): the act of, or system for, allowing qualified applicants to pursue higher education at a given institution and/or in a given programme

Applicant:

- (a) an individual submitting to the competent recognition authority a qualification, partial studies, or prior learning for assessment and/or recognition; or
- (b) an entity acting with consent on behalf of an individual

Assessment: the evaluation of an applicant's qualifications, partial studies, or prior learning by a competent recognition authority engaged in the evaluation of qualifications

Competent authority: an individual or entity that has the authority, capacity, or legal power to perform a designated function

Competent recognition authority: an entity which, in accordance with the laws, regulations, policies, or practices of a State Party, assesses qualifications and/or makes decisions on the recognition of qualifications

Constituent units: official entities of a State Party to this Convention at the level of subnational jurisdictions, such as provinces, states, counties, or cantons, in accordance with Article XX b), Federal or Non-Unitary Constitutional Systems, of this Convention

Cross-border education: all modes of educational delivery which involve the movement of people, knowledge, programmes, providers and curriculum across States Parties' borders, including, but not limited to, quality-assured international joint degree programmes, cross-border higher education, transnational education, offshore education and borderless education

Displaced person: an individual forced to move from his or her locality or environment and occupational activities to another locality or environment

Formal education system: a State Party's education system, including all officially recognized entities with responsibility for education, as well as public and private education institutions at all levels recognized by a State Party's competent authorities and authorized thereby to deliver instruction and other education-related services

Formal learning: learning derived from activities within a structured learning setting, leading to a formal qualification, and provided by an education institution recognized by a State Party's competent authorities and authorized thereby to deliver such learning activities

Higher education: all types of study programmes or sets of courses of study at the post-secondary level which are recognized by the competent authorities of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system

Higher-education institution: an establishment providing higher education and recognized by a competent authority of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system

Higher-education programme: a post-secondary programme of study recognized by the competent authority of a State Party, or of a constituent unit thereof, as belonging to its higher-education system and the successful completion of which provides the student with a higher-education qualification

Informal learning: learning which occurs outside the formal education system and which results from daily life activities related to work, family, local community, or leisure

International joint degree: a type of cross-border education degree; a single degree recognized and/or authorized and conferred jointly upon completion of an integrated, coordinated and jointly offered programme, by two or more higher education institutions belonging to more than one country

Learning outcomes: a learner's acquired knowledge and skills upon completion of a learning process

Lifelong learning: a process which refers to all learning activities, whether formal, non-formal, or informal, covers the entire lifespan and has the aim of improving and developing human capacities, knowledge, skills, attitudes and competencies

Mobility: the physical or virtual movement of individuals outside their country for the purpose of studying, researching, teaching, or working

Non-formal learning: learning achieved within an education or training framework which places an emphasis on working life and which does not belong to the formal education system

Non-traditional learning modes: formal, non-formal and informal mechanisms for the delivery of educational programmes and learning activities not primarily relying on face-to-face interaction between the educator and the learner

Partial recognition: the partial recognition of a full and completed qualification which cannot be fully recognized on account of the demonstration of substantial differences by a competent recognition authority

Partial studies: any part of a higher-education programme which has been evaluated and, while not a complete programme in itself, represents a significant acquisition of knowledge, skills, attitudes and competencies

Prior learning: the experience, knowledge, skills, attitudes and competencies which an individual has acquired as a result of formal, non-formal, or informal learning, assessed against a given set of learning outcomes, objectives, or standards

Qualification:

- (a) **Higher-education qualification:** any degree, diploma, certificate, or award issued by a competent authority and attesting the successful completion of a higher-education programme or the validation of prior learning, where applicable
- (b) **Qualification giving access to higher education:** any degree, diploma, certificate, or award issued by a competent authority and attesting the successful completion of an education programme or the validation of prior learning, where applicable, and giving the holder of the qualification the right to be considered for admission to higher education

Qualified applicant: an individual who has fulfilled relevant criteria and is considered eligible to apply for admission to higher education

Qualifications framework: a system for the classification, publication and organization of quality-assured qualifications according to a set of criteria

Quality assurance: an ongoing process by which the quality of a higher-education system, institution, or programme is assessed by the competent authority/authorities to assure stakeholders that acceptable educational standards are continuously being maintained and enhanced

Recognition: a formal acknowledgment by a competent recognition authority of the validity and academic level of a foreign education qualification, of partial studies, or of prior learning for the purpose of providing an applicant with outcomes including, but not limited to:

- (a) the right to apply for admission to higher education; and/or
- (b) the possibility to seek employment opportunities

Region: any one of the areas identified in accordance with the UNESCO definition of regions with a view to the execution by the Organization of regional activities, namely, Africa, Arab States, Asia and the Pacific, Europe, and Latin America and the Caribbean

Regional recognition conventions: the UNESCO conventions on the recognition of qualifications concerning higher education in each of the UNESCO regions, including the Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in the Arab and European States bordering on the Mediterranean

Requirements:

- (a) **General requirements:** conditions which must be fulfilled for access to higher education, or to a given level thereof, or for the obtaining of a higher-education qualification at a given level

- (b) **Specific requirements:** conditions, in addition to the general requirements, which must be fulfilled for admission to a particular higher-education programme, or for the obtaining of a specific higher-education qualification in a particular field of study

Substantial differences: significant differences between the foreign qualification and the qualification of the State Party which would most likely prevent the applicant from succeeding in a desired activity, such as, but not limited to, further study, research activities, or employment opportunities

SECTION II. OBJECTIVES OF THE CONVENTION

Article II

Building on and enhancing the coordination, revisions and achievements of the regional recognition conventions, the objectives of this Convention are to:

1. Promote and strengthen international cooperation in higher education;
2. Support interregional initiatives, policies and innovations for international cooperation in higher education;
3. Facilitate global mobility and the achievement of merit in higher education for the mutual benefit of qualification holders, higher-education institutions, employers, and any other stakeholders of the States Parties to this Convention while understanding and respecting the diversity of the States Parties' higher-education systems;
4. Provide an inclusive global framework for the fair, transparent, consistent, coherent, timely and reliable recognition of qualifications concerning higher education;
5. Respect, uphold and protect the autonomy and diversity of higher-education institutions and systems;
6. Foster trust and confidence in the quality and reliability of qualifications through, inter alia, the promotion of integrity and ethical practices;
7. Promote a culture of quality assurance in higher-education institutions and systems, and develop the capacities necessary for ensuring reliability, consistency and complementarity in quality assurance, in qualifications frameworks and in the recognition of qualifications in order to support international mobility;
8. Promote the development, collection and sharing of accessible, up-to-date, reliable, transparent and relevant information and the dissemination of best practices among stakeholders, States Parties and regions;
9. Promote, through the recognition of qualifications, inclusive and equitable access to quality higher education and support lifelong learning opportunities for all, including refugees and displaced persons;
10. Foster globally the optimal use of human and educational resources with a view to promoting education for sustainable development, and contribute to structural, economic, technological, cultural, democratic and social development for all societies.

SECTION III. BASIC PRINCIPLES FOR THE RECOGNITION OF QUALIFICATIONS CONCERNING HIGHER EDUCATION

Article III

For the recognition of qualifications concerning higher education, this Convention establishes the following principles:

1. Individuals have the right to have their qualifications assessed for the purpose of applying for admission to higher education studies or seeking employment opportunities.
2. Recognition of qualifications should be transparent, fair, timely and non-discriminatory in accordance with the rules and regulations of each State Party, and should be affordable.
3. Recognition decisions are based on trust, clear criteria, and fair, transparent and non-discriminatory procedures, and underline the fundamental importance of equitable access to higher education as a public good which may lead to employment opportunities.
4. Recognition decisions are based on appropriate, reliable, accessible and up-to-date information on higher-education systems, institutions, programmes and quality assurance mechanisms which has been provided through the competent authorities of the States Parties, official national information centres, or similar entities.
5. Recognition decisions are made with due respect for the diversity of higher-education systems worldwide.
6. Competent recognition authorities undertaking recognition assessments shall do so in good faith, giving clear reasons for decisions, and have mechanisms for appealing recognition decisions.
7. Applicants seeking recognition of their qualifications provide adequate and accurate information and documentation on their achieved qualifications in good faith, and have the right to appeal.
8. States Parties commit to adopting measures to eradicate all forms of fraudulent practices regarding higher education qualifications by encouraging the use of contemporary technologies and networking activities among States Parties.

SECTION IV. OBLIGATIONS OF THE STATES PARTIES TO THE CONVENTION

This Convention establishes the following obligations for the States Parties:

Article IV. Recognition of Qualifications Giving Access to Higher Education

1. Each State Party shall recognize, for the purposes of access to its higher-education system, the qualifications and documented or certified prior learning acquired in other States Parties which meet the general requirements for access to higher education in those States Parties, unless substantial differences can be shown between the general requirements for access in the State Party in which the qualification was obtained and those in the State Party in which recognition of the qualification is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable the holder of a qualification issued in another State Party to obtain an assessment of that qualification.
2. Qualifications acquired through recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms will be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to similar qualifications acquired through traditional learning modes.
3. Where a qualification gives access only to specific types of institutions or programmes of higher education in the State Party in which the qualification was obtained, each State Party shall grant holders of such qualifications access to similar specific types of institutions or programmes belonging to its higher-education system, if available, unless substantial differences can be shown.

Article V. Recognition of Higher-Education Qualifications

1. Each State Party shall recognize a higher-education qualification conferred in another State Party, unless substantial differences can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the State Party in which recognition is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable the holder of a higher-education qualification issued in another State Party to obtain an assessment of that qualification, upon the request of the holder.
2. Higher-education qualifications acquired through recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms and which are considered a part of the higher-education system of a State Party will be assessed according to the rules and regulations of the State Party in which recognition is sought, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to similar qualifications acquired through traditional learning modes.
3. Higher-education qualifications acquired through cross-border education with international joint degrees or through any other joint programme undertaken in more than one country, of which at least one is a State Party to this Convention, shall be assessed according to the rules and regulations of the State Party in which recognition is sought, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to qualifications acquired through programmes undertaken in a single country.
4. Recognition in a State Party of a higher-education qualification issued in another State Party shall have at least one of the following outcomes:
 - (a) It shall provide the holder with the right to apply for admission to further higher education under the same conditions as those applicable to holders of higher-education qualifications of the State Party in which recognition is sought; and/or
 - (b) It shall provide the holder with the right to use the title associated with a higher-education qualification in accordance with the laws or regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, in which recognition is sought. In addition, assessment and recognition may enable qualified applicants to seek employment opportunities subject to the laws and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, in which recognition is sought.
5. Where a competent recognition authority can demonstrate substantial differences between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the State Party in which recognition is sought, the competent recognition authority shall seek to establish whether partial recognition may be granted.
6. Each State Party may make the recognition of higher-education qualifications acquired through cross-border education or through foreign educational institutions operating in its jurisdiction contingent upon specific requirements of the legislation or regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, or upon specific agreements concluded with the State Party of origin of such institutions.

Article VI. Recognition of Partial Studies and Prior Learning

1. Each State Party may recognize, for the purpose of the completion of a higher-education programme or the continuation of higher education studies, where appropriate, and taking into account the legislation of the States Parties regarding access, documented or certified partial studies or documented or certified prior learning acquired in another State Party, unless substantial differences can be shown between the partial studies or prior learning and the part of the higher-education programme they or it would replace in the State Party in which recognition is sought. Alternatively, it shall be sufficient for a State Party to enable an individual who has undertaken documented or certified partial studies or documented or certified prior learning in another State Party to obtain an assessment of these partial studies or this prior learning, upon the request of the individual concerned.

2. Documented or certified partial completion of higher-education programmes delivered by recognized non-traditional learning modes which are subject to comparable quality assurance mechanisms and which are considered a part of the higher-education system of a State Party shall be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to partial studies delivered by traditional learning modes.
3. Documented or certified partial completion of higher-education programmes delivered through cross-border education with international joint degrees or any other joint programme undertaken in more than one country, of which at least one is a State Party to this Convention, will be assessed according to the rules and regulations of the State Party, or of the constituent unit thereof, using the same criteria as those applied to partial studies acquired in a single country.

Article VII. Recognition of Partial Studies and Qualifications Held by Refugees and Displaced Persons

Each State Party shall take the necessary and feasible steps, within its education system and in conformity with its constitutional, legislative and regulatory provisions, to develop reasonable procedures for assessing fairly and efficiently whether refugees and displaced persons fulfil the relevant requirements for access to higher education, to further higher-education programmes, or to the seeking of employment opportunities, including in cases where partial studies, prior learning, or qualifications acquired in another country cannot be proven by documentary evidence.

Article VIII. Information for Assessment and Recognition

1. Each State Party shall establish transparent systems for the complete description of the qualifications and learning outcomes obtained in its territory.
2. Each State Party, to the extent feasible based on its constitutional, legislative and regulatory situation and structure, shall put in place an objective and reliable system for the approval, recognition and quality assurance of its higher-education institutions in order to promote confidence and trust in its higher-education system.
3. Each State Party shall establish and maintain a national information centre or similar entities to provide access to relevant, accurate and up-to-date information about its higher-education system.
4. Each State Party shall encourage the use of technologies to ensure easy access to information.
5. Each State Party shall:
 - (a) Provide access to authoritative and accurate information on its higher-education systems, qualifications, quality assurance, and qualification frameworks, if applicable;
 - (b) Facilitate the dissemination of and access to accurate information on the other States Parties' higher-education systems, qualifications, and qualifications giving access to higher education;
 - (c) Give advice and information, where appropriate, on recognition matters, including criteria and procedures for the assessment of qualifications, and the development of materials for good recognition practices in accordance with the laws, regulations and policies of the State Party; and
 - (d) Ensure the provision, within a reasonable time, of adequate information on any institution belonging to its higher-education system, and on any programme operated by such institutions, with a view to enabling the competent authorities of other States Parties to ascertain whether the quality of the qualifications issued

by these institutions justifies recognition in the State Party in which recognition is sought.

Article IX. Assessment of an Application

1. In the first instance, the responsibility for providing adequate information rests with the applicant, who shall provide such information in good faith.
2. Each State Party shall ensure that the institutions belonging to its education system provide to the extent available, upon request, within a reasonable time frame and free of charge, relevant information to the holder of a qualification or to the institution or the competent recognition authorities of the State Party in which recognition is sought.
3. Each State Party shall ensure that the body undertaking assessment for the purposes of recognition demonstrates the reasons for which an application does not fulfil requirements or demonstrates where substantial differences are identified.

Article X. Information on the Competent Recognition Authorities

1. Each State Party shall provide the depository of this Convention with official notification of the competent authorities that make decisions on recognition matters in its jurisdiction.
2. Where there are central competent recognition authorities of a State Party, they shall immediately be bound by the provisions of this Convention and shall take the necessary measures to ensure the implementation of the provisions of this Convention in the jurisdiction of said State Party.
3. Where the competence to make decisions on recognition matters lies with the constituent units, the State Party shall furnish the depository with a brief statement on its constitutional situation or structure at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession, and on any changes thereafter. In such cases, the competent recognition authorities of the constituent units so designated shall take, to the extent feasible within the State Party's constitutional situation and structure, the necessary measures to ensure the implementation of the provisions of this Convention within the State Party's jurisdiction.
4. Where the competence to make decisions on recognition matters lies with individual higher-education institutions or other entities, each State Party or constituent unit thereof, according to its constitutional situation or structure, shall transmit the text of this Convention to these institutions or entities and shall take all the necessary steps to encourage the favourable consideration and application of its provisions.
5. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article shall apply, *mutatis mutandis*, to the obligations of the States Parties under this Convention.

Article XI. Additional Requirements for Admission to Higher-Education Programmes

1. Where admission to particular higher-education programmes is dependent on the fulfilment of specific requirements in addition to the general requirements for access, the competent authorities of the State Party concerned may impose the same specific requirements on holders of qualifications obtained in other States Parties or assess whether applicants with qualifications obtained in other States Parties fulfil the equivalent requirements.
2. Where qualifications giving access to higher education in one State Party are issued only in combination with additional qualifying examinations as a prerequisite for access, the other States Parties may make access conditional on these requirements or offer an alternative for satisfying such additional requirements within their own education systems.

3. Without prejudice to the provisions of Article IV, admission to a given higher-education institution, or to a given programme within such an institution, may be restricted or selective, according to fair and transparent regulations.
4. With respect to paragraph 3 of the present article, admission procedures shall be designed with a view to ensuring that the assessment of foreign qualifications is carried out according to the principles of transparency, fairness and non-discrimination described in Article III.
5. Without prejudice to the provisions of Article IV, admission to a given higher-education institution may be based on the condition of the demonstration by the qualification holder of sufficient competence in the language or languages of instruction of the institution concerned, or in other specified languages.
6. For the purpose of admission to higher-education programmes, each State Party may make the recognition of qualifications issued by foreign educational institutions operating in its jurisdiction contingent upon specific requirements of the legislation and regulations of the State Party or the constituent unit thereof, or upon specific agreements concluded with the State Party of origin of such institutions.

SECTION V. IMPLEMENTATION STRUCTURES AND COOPERATION

Article XII. Implementation Structures

The States Parties agree to implement this Convention through or in cooperation with:

1. National implementation structures;
2. Networks of national implementation structures;
3. National, regional and global organizations for accreditation, quality assurance, qualification frameworks, and recognition of qualifications;
4. The Intergovernmental Conference of the States Parties;
5. Regional recognition convention committees.

Article XIII. National Implementation Structures

1. In order to facilitate the recognition of higher-education qualifications, the States Parties undertake to implement this Convention through relevant organizations, including national information centres or similar entities.
2. Each State Party will notify the Secretariat of the Intergovernmental Conference of the States Parties of its national implementation structures and of any modification in this regard.
3. National implementation structures should form and actively participate in networks.

Article XIV. Networks of National Implementation Structures

1. Under the auspices of the Intergovernmental Conference of the States Parties, the networks shall be composed of national implementation structures of the States Parties and shall uphold and assist with the practical implementation of this Convention.
2. The networks shall provide information exchange, capacity building and technical support to the States Parties upon request.
3. The networks shall seek to strengthen the interregional cooperation under this Convention and uphold links to the Intergovernmental Conference of the States Parties.

4. States Parties may participate in existing regional networks established through the regional recognition conventions or create new networks. Participation in existing regional networks shall be subject to the agreement of the relevant regional recognition convention committees.

Article XV. The Intergovernmental Conference of the States Parties

1. An Intergovernmental Conference of the States Parties, hereinafter referred to as "the Conference", shall be established.
2. The Conference shall be composed of representatives of all States Parties to this Convention.
3. The States which are not States Parties to this Convention and the heads of the regional recognition convention committees shall be invited to participate in the meetings of the Conference as observers.
4. Representatives of relevant international and regional organizations, as well as representatives of governmental and non-governmental organizations active in the field of recognition of higher-education qualifications, may also be invited to attend meetings of the Conference as observers.
5. The Conference shall meet in ordinary sessions at least every two years. It may meet in extraordinary sessions if it so decides or at the request of at least one third of the States Parties. The Conference shall have an interim work programme concerning activities between sessions. The Conference shall submit a report at each of the ordinary sessions of the General Conference of UNESCO.
6. The Conference shall meet for the first time within two years of the entry into force of this Convention, and at that time it shall adopt its own rules of procedure.
7. The Conference shall promote the application of this Convention and shall oversee its implementation by adopting recommendations, declarations, models of good practices, or any relevant subsidiary text at the global or interregional level.
8. The Conference may adopt operational guidelines for the States Parties to this Convention, in consultation with the regional recognition convention committees.
9. The Conference shall support the follow-up of the activities relating to monitoring by and reporting to UNESCO's governing bodies with regard to the implementation of this Convention.
10. The Conference shall cooperate with the regional recognition convention committees under the auspices of UNESCO.
11. The Conference shall ensure that there is the necessary information exchange between the Conference and the regional recognition convention committees.
12. The Conference shall examine for adoption the draft amendments to this Convention in accordance with Article XXIII. The amendments adopted shall not undermine the principles of transparent, fair, timely and non-discriminatory recognition stated in this Convention.

13. The Secretariat of the Conference shall be provided by the Director-General of UNESCO. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference, draft the agenda of its meetings, and ensure the implementation of its decisions.

SECTION VI. FINAL CLAUSES

Article XVI. Ratification, Acceptance, or Approval by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, or approval by Member States of UNESCO and the Holy See in accordance with their respective constitutional and legislative procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance, or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article XVII. Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States which are not members of UNESCO but which are Members of the United Nations and are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article XVIII. Entry into Force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval, or accession, but only with regard to those States Parties which have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date.
2. This Convention shall enter into force with regard to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession.

Article XIX. Relationship between the States Parties to this Convention and the Parties to the Regional Recognition Conventions and to other Treaties

1. The ratification of, acceptance of, approval of, or accession to of any of the regional recognition conventions shall not be a prerequisite for the ratification of, acceptance of, approval of, or accession to this Convention.
2. The States Parties to this Convention shall:
 - (a) Foster mutual support between this Convention and the other treaties to which they are parties, particularly the regional recognition conventions; and
 - (b) Take into account the relevant provisions of this Convention when interpreting and applying the regional recognition conventions to which they are parties or when entering into other international obligations.
3. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying the rights and obligations of the States Parties under the regional recognition conventions and any other treaties to which they are parties.

4. To ensure coherent interaction between this Convention, the regional recognition conventions, any other relevant bilateral or multilateral agreements, and any other existing or future treaty or convention to which a State Party to this Convention may be or may become a party, nothing in this Convention shall be deemed to derogate from any provisions more favourable to recognition, in particular, provisions regarding national information centres, networks and substantial differences.

Article XX. Federal or Non-Unitary Constitutional Systems

Recognizing that international agreements are equally binding on States Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) With regard to the provisions of this Convention the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central Government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- (b) With regard to the provisions of the Convention the implementation of which comes under the jurisdiction of constituent units of a State Party, such as provinces, states, counties, or cantons, which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal Government shall inform, as necessary, the competent authorities of the constituent units of a State Party of said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article XXI. Denunciation

1. Any State Party to this Convention may denounce, at any time, this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the obligations under this Convention incumbent upon the State Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.
4. The denunciation of this Convention shall not have any impact with respect to:
 - (a) Recognition decisions taken previously under the provisions of this Convention;
 - (b) The recognition assessments still in progress under this Convention.

Article XXII. Depositary Functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization referred to in Article XVII, as well as the United Nations, of:

- (a) The deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval, or accession provided for in Articles XVI and XVII;
- (b) The denunciations provided for in Article XXI;
- (c) The amendments to the Convention adopted in accordance with Article XXIII and the date on which the amendments come into force as proposed in accordance with Article XXIII.

Article XXIII. Amendments

1. A State Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General of UNESCO, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If within six months of the date of dispatch of the communication, no less than one half of the States Parties to the Convention reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Intergovernmental Conference of the States Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the States Parties for ratification, acceptance, approval, or accession.
4. For States Parties which have ratified, accepted, approved, or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit by two thirds of the States Parties of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article. Thereafter, for each State Party which ratifies, accepts, approves, or accedes to an amendment, said amendment shall enter into force three months after the date on which that State Party has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval, or accession.
5. A State which becomes a State Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:
 - (a) A State Party to this Convention as so amended; and
 - (b) A State Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article XXIV. Registration with the United Nations

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Article XXV. Authoritative Texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ

PREAMBULA

Generalna konferenca Organizacije združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, ki se je od 12. do 27. novembra 2019 sestala v Parizu na svojem 40. zasedanju,

v skupni želji za okrepitev izobraževalnih, ozemeljskih, humanitarnih, kulturnih, znanstvenih in družbenogospodarskih vezi med državami pogodbenicami, ter za krepitev dialoga med regijami in za izmenjavo njihovih instrumentov in praks priznavanja,

ob sklicevanju na Ustavo Organizacije združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO), ki določa, da je namen Unesca prispevati k miru in varnosti s spodbujanjem sodelovanja med državami na področju izobraževanja, znanosti in kulture,

ob upoštevanju določb Ustanovne listine Organizacije združenih narodov iz leta 1945, Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948, Konvencije Združenih narodov o statusu beguncev iz leta 1951 in njenega protokola iz leta 1967, Konvencije Združenih narodov o statusu oseb brez državljanstva iz leta 1954, Unescove konvencije proti diskriminaciji v izobraževanju iz leta 1960, zlasti njenega 4.a člena, Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah iz leta 1966 ter Unescove konvencije o strokovnem in poklicnem izobraževanju iz leta 1989,

ob upoštevanju Unescovega priporočila o priznavanju visokošolskega študija in kvalifikacij iz leta 1993, Unescovega priporočila o statusu visokošolskega učnega osebja iz leta 1997, Deklaracije Združenih narodov o pravicah domorodnih ljudstev iz leta 2007 ter Unescovega priporočila o znanosti in znanstvenih raziskovalcih iz leta 2017,

na podlagi Unescovih regionalnih konvencij o priznavanju visokošolskih kvalifikacij,

s ponovno potrditvijo odgovornosti držav pogodbenic, da spodbujajo zagotavljanje vključujočega in enako kakovostnega izobraževanja na vseh ravneh ter spodbujajo vseživljenjsko učenje za vse,

ob zavedanju okrepljenega mednarodnega sodelovanja na področju visokošolskega izobraževanja; mobilnosti študentov, delavcev, strokovnjakov, raziskovalcev in visokošolskih učiteljev; sprememb v znanstvenem raziskovanju ter različnih načinov, metod, razvoja in inovacij na področju poučevanja in učenja,

ob upoštevanju visokošolskega izobraževanja tako v javnih kakor tudi zasebnih zavodih kot javno dobro in javno odgovornost ter **ob zavedanju** potrebe po podpiranju in varovanju načel akademske svobode in neodvisnosti visokošolskih zavodov,

v prepričanju, da bo mednarodno priznavanje visokošolskih kvalifikacij pospešilo razvoj soodvisnega učenja in znanja prek mobilnosti učencev in mobilnega učenja, mobilnosti visokošolskih učiteljev, znanstvenega raziskovanja in raziskovalcev, delavcev in strokovnjakov ter bo okrepilo mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja,

ob spoštovanju kulturne raznolikosti med državami pogodbenicami, med drugim ob spoštovanju razlik v izobraževalnih tradicijah in vrednotah visokošolskega izobraževanja,

v želji, da bi se odzvali na potrebo po Globalni konvenciji o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, ki bi dopolnila Unescove regionalne konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, ter po večji koheziji med njimi,

prepričana o potrebi po skupnih, praktičnih in preglednih rešitvah, da se prakse priznavanja izboljšajo na svetovni ravni,

v prepričanju, da bo ta konvencija spodbudila mednarodno mobilnost ter komunikacijo in sodelovanje v zvezi s pravičnimi in preglednimi postopki priznavanja, ter zagotavljanje kakovosti in akademsko integriteto v visokošolskem izobraževanju na svetovni ravni,

sprejema to konvencijo petindvajsetega novembra 2019.

I. POGLAVJE OPREDELITEV IZRAZOV

I. člen

V tej konvenciji se uporabljajo naslednje opredelitve izrazov:

Dostop (do visokošolskega izobraževanja) je pravica kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v visokošolsko izobraževanje, da se prijavijo in se njihova prijava upošteva.

Sprejem (na visokošolske zavode in v visokošolske programe) je dejanje ali postopek, ki kandidatom z izpolnjenimi pogoji dovoljuje, da se izobražujejo na visokošolskem zavodu in/ali po visokošolskem programu.

Kandidat:

- (a) posameznik, ki organu, pristojnemu za priznavanje, v oceno in/ali priznavanje predloži kvalifikacijo, dokazilo o delnem študiju ali predhodnem izobraževanju; ali
- (b) subjekt, ki s privoljenjem posameznika deluje v njegovem imenu.

Ocena/ocenjevanje je vrednotenje kandidatovih kvalifikacij, dokazil o delnem študiju ali predhodnem izobraževanju s strani organa, pristojnega za priznavanje, ki opravlja vrednotenje kvalifikacij.

Pristojni organ je posameznik ali subjekt, ki je pooblaščen, sposoben in po zakonu pristojen za opravljanje določene funkcije.

Organ, pristojen za priznavanje: je subjekt, ki v skladu z zakoni in drugimi predpisi, politikami ali praksami države pogodbenice ocenjuje kvalifikacije in/ali odloča o priznavanju kvalifikacij.

Sestavne enote so uradni subjekti držav pogodbenic te konvencije na ravni poddržavne pristojnosti, kakor so province, dežele, okrožja, kantoni, v skladu s točko b) XX. člena te konvencije – Zvezni ali decentralizirani ustavni sistemi.

Čezmejno izobraževanje so vse oblike izvajanja izobraževanja, ki vključujejo pretok oseb, znanja, programov, izvajalcev in učnih načrtov čez meje držav pogodbenic, vključno s kakovostnimi skupnimi mednarodnimi programi, čezmejnimi visokošolskim izobraževanjem, transnacionalnim izobraževanjem, *offshore* izobraževanjem in brezmejnimi izobraževanjem, vendar ne omejeno nanje.

Razseljena oseba je posameznik, ki se je prisiljen preseliti iz svojega kraja ali okolja ter poklicnih dejavnosti v drug kraj ali okolje.

Formalni izobraževalni sistem je izobraževalni sistem države pogodbenice, vključno z vsemi uradno priznanimi subjekti, ki so pristojni za izobraževanje, ter javnimi in zasebnimi izobraževalnimi zavodi na vseh ravneh, ki jih priznavajo pristojni organi države pogodbenice in so tako pooblaščen za izvajanje pouka in drugih storitev, povezanih z izobraževanjem.

Formalno izobraževanje so znanja in spretnosti, ki izhajajo iz dejavnosti v strukturiranem učnem okolju, ki vodi k formalni kvalifikaciji, in ki ga izvaja izobraževalni zavod, ki ga priznavajo pristojni organi države pogodbenice in je tako pooblaščen za izvajanje tovrstnih učnih dejavnosti.

Visokošolsko izobraževanje so vse vrste študijskih programov ali sklopov študijskih programov na post-sekundarni ravni, ki jih pristojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema.

Visokošolski zavod je zavod, na katerem je omogočeno visokošolsko izobraževanje in ga pristojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema.

Visokošolski program je posekundarni izobraževalni program, ki ga pristojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema; po končanem programu dobi študent visokošolsko kvalifikacijo.

Priložnostno izobraževanje je izobraževanje, ki poteka zunaj formalnega izobraževalnega sistema in izhaja iz vsakodnevnih dejavnosti, povezanih z delom, družino, lokalno skupnostjo ali prostim časom.

Skupna mednarodna diploma je vrsta diplome čezmejnega izobraževanja; enotna diploma, ki jo priznavata in/ali odobrita in jo po koncu celostnega, usklajenega in skupnega programa skupaj podelita vsaj dva visokošolska zavoda iz vsaj dveh držav.

Učni rezultati so znanja in spretnosti učenca po končanem učnem procesu.

Vseživljenjsko učenje je proces, ki zajema vse učne dejavnosti, tj. formalne, neformalne in priložnostne, ter traja vse življenje in je namenjen izboljšanju in razvoju človeških zmogljivosti, znanja, spretnosti, odnosa in sposobnosti.

Mobilnost je fizično ali virtualno gibanje posameznikov zunaj njihove države zaradi študija, raziskovanja, poučevanja ali dela.

Neformalno izobraževanje so znanja in spretnosti, ki so pridobljene v okviru izobraževanja ali usposabljanja, ki daje poudarek delovnemu življenju in ni del formalnega izobraževalnega sistema.

Netradicionalni načini učenja so formalni, neformalni in priložnostni mehanizmi za izvajanje izobraževalnih programov in učnih dejavnosti, ki primarno ne temeljijo na neposrednem stiku med učiteljem in učencem.

Delno priznanje je delno priznanje kvalifikacije za popolni in končani program, ki ga ni mogoče priznati v celoti, ker je organ, pristojen za priznavanje, dokazal bistvene razlike.

Delni študij je vsak del visokošolskega programa, ki je bil ovrednoten, in čeprav sam po sebi ni celotni program, pomeni pomembno pridobitev znanja, spretnosti, odnosov in sposobnosti.

Predhodno izobraževanje so izkušnje, znanje, spretnosti, odnosi in sposobnosti, ki jih je posameznik pridobil s formalnim, neformalnim ali priložnostnim izobraževanjem in se ocenjujejo glede na določeni nabor učnih rezultatov, ciljev in standardov.

Kvalifikacije:

- (a) **Visokošolska kvalifikacija** je vsaka diploma, spričevalo ali priznanje, ki ga izda pristojni organ in potrjuje uspešno dokončanje visokošolskega programa, ali potrdilo o predhodnem izobraževanju, kadar je to primerno.
- (b) **Kvalifikacija, ki omogoča dostop do visokošolskega izobraževanja**, je vsaka diploma, spričevalo, ali priznanje, ki ga izda pristojni organ in potrjuje uspešno dokončanje izobraževalnega programa, ali potrdilo o predhodnem izobraževanju, kadar je to primerno, in imetniku kvalifikacije podeljuje pravico, da je upoštevan za sprejem v visokošolsko izobraževanje.

Kandidat z izpolnjenimi pogoji je posameznik, ki izpolnjuje ustrezne pogoje in se šteje za upravičenega, da zaprosi za sprejem v visokošolsko izobraževanje.

Ogrodje kvalifikacij je sistem za razvrščanje, objavljane in organizacijo kakovostnih kvalifikacij glede na niz meril.

Zagotavljanje kakovosti je stalni postopek, s katerim pristojni organ/-i oceni/-jo kakovost visokošolskega sistema, zavoda ali programa z namenom zagotoviti interesnim skupinam, da se sprejemljivi izobraževalni standardi nenehno vzdržujejo in izboljšujejo.

Priznavanje je uradna potrditev organa, pristojnega za priznavanje, o veljavnosti in akademski stopnji kvalifikacije izobraževanja v tujini, delnega študija ali predhodnega izobraževanja, da se kandidatu zagotovijo možnosti, vključno s/z, vendar ne omejeno na:

- (a) pravico zaprositi za sprejem v visokošolsko izobraževanje; in/ali
- (b) iskanjem zaposlitve.

Regija je katero koli območje, opredeljeno v skladu z Unescovo opredelitvijo regij za namen izvajanja regionalnih dejavnosti Unesca, in sicer Afrika, arabske države, Azija in Pacifik, Evropa ter Latinska Amerika in Karibi.

Regionalne konvencije o priznavanju so Unescove konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v vseh Unescovih regijah, vključno s Konvencijo o priznavanju visokošolskega študija, diplom in stopenj v arabskih in evropskih mediteranskih državah.

Pogoji:

- (a) **Splošni pogoji** so pogoji, ki jih je treba izpolniti za dostop do visokošolskega izobraževanja ali za njegovo stopnjo ali pridobitev visokošolske kvalifikacije na določeni ravni.
- (b) **Posebni pogoji** so pogoji, ki jih je treba poleg splošnih pogojev izpolniti za sprejem v posamezni visokošolski program ali za pridobitev določene visokošolske kvalifikacije na določenem študijskem področju.

Bistvene razlike so pomembne razlike med tujo kvalifikacijo in kvalifikacijo države pogodbenice, ki bi kandidatu najverjetneje preprečile uspeh v želeni dejavnosti, kakor so, vendar ne omejeno na, nadaljnji študij, raziskovalne dejavnosti ali zaposlitev.

II. POGLAVJE CILJI KONVENCIJE

II. člen

Na podlagi in ob izboljševanju usklajevanja, revizije in dosežkov regionalnih konvencij o priznavanju, so cilji te konvencije:

1. spodbujati in okrepiti mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja;
2. podpirati medregionalne pobude, politike in inovacije za mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja;
3. olajšati globalno mobilnost in doseganje odličnosti v visokošolskem izobraževanju v obojestransko korist imetnikov kvalifikacij, visokošolskih zavodov, delodajalcev in drugih zainteresiranih strani držav pogodbenic te konvencije ob hkratnem razumevanju in spoštovanju raznolikosti visokošolskih sistemov držav pogodbenic;
4. zagotoviti vključujoče globalno ogrodje za pravično, pregledno, dosledno, usklajeno, pravočasno in zanesljivo priznavanje visokošolskih kvalifikacij;
5. spoštovati, ohranjati in varovati neodvisnost in raznolikost visokošolskih zavodov in sistemov;
6. spodbujati zaupanje v kakovost in zanesljivost kvalifikacij, med drugim s spodbujanjem integritete in etičnih praks;
7. spodbujati kulturo zagotavljanja kakovosti v visokošolskih zavodih in sistemih ter razvijati zmogljivosti, potrebne za zagotavljanje zanesljivosti, doslednosti in dopolnjevanja pri zagotavljanju kakovosti v ogrodjih kvalifikacij in pri priznavanju kvalifikacij z namenom podpreti mednarodno mobilnost;
8. spodbujati razvoj, zbiranje in deljenje dostopnih, svežih, zanesljivih, preglednih in ustreznih informacij ter širjenje najboljših praks med zainteresiranimi stranmi, državami pogodbenicami in regijami;
9. s priznavanjem kvalifikacij spodbujati vključujoč in enak dostop do kakovostnega visokošolskega izobraževanja ter podpirati možnosti vseživljenjskega učenja za vse, vključno z begunci in razseljenimi osebami;
10. spodbujati optimalno rabo človeških virov in virov izobraževanja na svetovni ravni z namenom spodbujati izobraževanje za trajnostni razvoj ter prispevati k strukturnemu, gospodarskemu, tehnološkemu, kulturnemu, demokratičnemu in družbenemu razvoju vseh družb.

III. POGLAVJE TEMELJNA NAČELA ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ

III. člen

Za priznavanje visokošolskih kvalifikacij konvencija določa naslednja načela:

1. Posamezniki imajo pravico, da se njihove kvalifikacije ocenijo za namen, da zaprosijo za sprejem v visokošolski študij ali za iskanje zaposlitve.
2. Priznavanje kvalifikacij mora biti pregledno, pravično, pravočasno, nediskriminatorno in v skladu s pravili in predpisi vsake države pogodbenice, mora pa biti tudi cenovno dostopno.
3. Odločitve o priznavanju temeljijo na zaupanju, jasnih merilih ter pravičnih, preglednih in nediskriminatornih postopkih ter poudarjajo temeljni pomen enakega dostopa do visokošolskega izobraževanja kot javnega dobrega, ki lahko vodi v zaposlitev.
4. Odločitve o priznavanju temeljijo na ustreznih, zanesljivih, dostopnih in svežih informacijah o visokošolskih sistemih, zavodih, programih in mehanizmih zagotavljanja kakovosti, ki so jih zagotovili pristojni organi držav pogodbenic, uradni nacionalni informacijski centri ali podobni subjekti.

5. Odločitve o priznavanju se sprejemajo ob spoštovanju raznolikosti visokošolskih sistemov po vsem svetu.
6. Organi, pristojni za priznavanje, ki podajo ocene priznavanja, to storijo v dobri veri, za odločitve podajo jasne razloge in imajo vzpostavljene mehanizme za pritožbe zoper odločitve o priznavanju.
7. Kandidati, ki zaprosijo za priznavanje svojih kvalifikacij, predložijo ustrezne in natančne informacije ter dokumentacijo o pridobljenih kvalifikacijah v dobri veri in imajo pravico do pritožbe.
8. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo sprejele ukrepe za odpravo vseh oblik goljufivega ravnanja v zvezi z visokošolskimi kvalifikacijami s spodbujanjem uporabe sodobnih tehnologij in dejavnosti mrežnega povezovanja med državami pogodbenicami.

IV. POGLAVJE OBVEZNOSTI DRŽAV POGODBENIC KONVENCIJE

Konvencija za države pogodbenice določa naslednje obveznosti:

IV. člen Priznavanje kvalifikacij, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja

1. Vsaka država pogodbenica za dostop do svojega visokošolskega sistema prizna kvalifikacije in dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo, pridobljeno v drugih državah pogodbenicah, ki izpolnjuje splošne pogoje za dostop do visokošolskega izobraževanja v teh državah pogodbenicah, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med splošnimi pogoji za dostop v državi pogodbenici, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena, in splošnimi pogoji v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje kvalifikacije. Zadostuje tudi, da država pogodbenica imetniku kvalifikacije, izdane v drugi državi pogodbenici, omogoči pridobitev ocene te kvalifikacije.
2. Kvalifikacije, pridobljene s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote po enakih meril, kakor veljajo za podobne kvalifikacije, pridobljene s tradicionalnimi načini učenja.
3. Kadar kvalifikacija omogoča dostop samo do posebnih vrst visokošolskih zavodov ali programov v državi pogodbenici, v kateri je bila pridobljena, vsaka država pogodbenica imetnikom takšnih kvalifikacij omogoči dostop do podobnih posebnih vrst zavodov ali programov, ki so del njenega visokošolskega sistema, če ti obstajajo, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike.

V. člen Priznavanje visokošolskih kvalifikacij

1. Vsaka država pogodbenica prizna visokošolsko kvalifikacijo, pridobljeno v drugi državi pogodbenici, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med kvalifikacijo, za katero se zaprosi priznavanje, in ustrezno kvalifikacijo v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje. Zadostuje tudi, da država pogodbenica imetniku visokošolske kvalifikacije, izdane v drugi državi pogodbenici, na zahtevo imetnika omogoči pridobitev ocene te kvalifikacije.
2. Visokošolske kvalifikacije, pridobljene s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti in ki se štejejo za del visokošolskega sistema države pogodbenice, bodo ocenjene v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih, kakor veljajo za podobne kvalifikacije, pridobljene s tradicionalnimi načini učenja.
3. Visokošolske kvalifikacije, pridobljene s čezmejnim izobraževanjem s skupno mednarodno diplomom ali drugim skupnim programom, ki se izvaja v več kakor eni državi,

od katerih je vsaj ena država pogodbenica te konvencije, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih kakor veljajo za kvalifikacije, pridobljene s programi, ki se izvajajo v eni državi.

4. Priznanje visokošolske kvalifikacije, ki je bila izdana v drugi državi pogodbenici, pomeni vsaj eno od naslednjega:
 - (a) imetniku zagotovi pravico, da zaprosi za sprejem v nadaljnje visokošolsko izobraževanje pod enakimi pogoji, kakor veljajo za imetnike visokošolskih kvalifikacij države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje; in/ali
 - (b) imetniku zagotovi pravico do uporabe naziva, povezanega z visokošolsko kvalifikacijo, v skladu z zakoni ali predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, v kateri se zaprosi za priznavanje.

Poleg tega lahko ocena in priznanje kandidatom z izpolnjenimi pogoji omogočita iskanje zaposlitve, za katero veljajo zakoni in drugi predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, v kateri se zaprosi za priznavanje.

5. Kadar lahko organ, pristojen za priznavanje, dokaže bistvene razlike med kvalifikacijami, za katere se zaprosi za priznavanje, in ustreznimi kvalifikacijami v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje, organ, pristojen za priznavanje, skuša ugotoviti, ali je mogoče odobriti delno priznanje.
6. Vsaka država pogodbenica lahko prizna visokošolske kvalifikacije, pridobljene s čezmejnimi izobraževanjem ali v tujih izobraževalnih zavodih, ki delujejo v njeni pristojnosti, ob upoštevanju posebnih zahtev zakonodaje ali drugih predpisov države pogodbenice ali njene sestavne enote, ali po posebnem sporazumu, sklenjenem z državo pogodbenico, iz katere izvirajo takšni zavodi.

VI. člen Priznavanje delnega študija in predhodnega izobraževanja

1. Vsaka država pogodbenica lahko za potrebe dokončanja visokošolskega programa ali nadaljevanja visokošolskega študija po potrebi in ob upoštevanju zakonodaje držav pogodbenic glede dostopa prizna dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delni študij ali dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo, pridobljeno v drugi državi pogodbenici, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med delnim študijem ali predhodno izobrazbo in delom visokošolskega programa, ki bi ga nadomestila ali nadomestil/-o v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje. Zadostuje tudi, da država pogodbenica posamezniku, ki je opravil dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delni študij ali pridobil dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo v drugi državi pogodbenici, na njegovo zahtevo omogoči, da pridobi oceno tega delnega študija ali predhodne izobrazbe.
2. Dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delno končani visokošolski programi, ki se izvajajo s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti in ki se štejejo za del visokošolskega sistema države pogodbenice, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, pri čemer veljajo enaka merila kakor za delne študije, ki se izvajajo s tradicionalnimi načini učenja.
3. Dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delno končani visokošolski programi, ki se izvajajo prek čezmejnega izobraževanja s skupnimi mednarodnimi diplomami, ali kateri koli drug skupni program, ki se izvaja v več kakor eni državi, od katerih je vsaj ena država pogodbenica te konvencije, bodo ocenjeni v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih, kakor veljajo za delni študij, pridobljen v eni državi.

VII. člen Priznavanje delnega študija in kvalifikacij beguncev ali razseljenih oseb

Vsaka država pogodbenica v svojem izobraževalnem sistemu v skladu z ustavnimi, zakonskimi in drugimi določbami sprejme potrebne in izvedljive ukrepe za vzpostavitev smiselnih postopkov, da lahko pravično in učinkovito oceni, ali begunci in razseljene osebe izpolnjujejo ustrezne pogoje za dostop do visokošolskega izobraževanja, za nadaljevanje visokošolskih programov ali zaposlitev, tudi če delnih študijev, predhodnega izobraževanja ali kvalifikacij, pridobljenih v drugi državi, ni mogoče dokazati z ustreznimi listinami.

VIII. člen Informacije o ocenah in priznavanju

1. Vsaka država pogodbenica uvede pregledna pravila za popolni opis kvalifikacij in učnih rezultatov, pridobljenih na njenem ozemlju.
2. Vsaka država pogodbenica, kadar je to v skladu z njeno ustavno, zakonodajno in regulativno ureditvijo in sestavo mogoče, vzpostavi objektivni in zanesljiv sistem za odobritev, priznavanje in zagotavljanje kakovosti njenih visokošolskih zavodov, da bi spodbudila zaupanje v svoj visokošolski sistem.
3. Vsaka država pogodbenica ustanovi in vzdržuje nacionalni informacijski center ali podobne subjekte, da zagotovi dostop do ustreznih, natančnih in svežih informacij o svojem visokošolskem sistemu.
4. Vsaka država pogodbenica spodbuja uporabo tehnologij za zagotovitev lažjega dostopa do informacij.
5. Vsaka država pogodbenica:
 - (a) zagotovi dostop do verodostojnih in natančnih informacij o svojih visokošolskih sistemih, kvalifikacijah, zagotavljanju kakovosti in ogrodbah kvalifikacij, kadar je to potrebno;
 - (b) olajšuje razširjanje in dostop do natančnih informacij o visokošolskih sistemih, kvalifikacijah in kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja drugih držav pogodbenic;
 - (c) daje nasvete in informacije, kadar je to potrebno, o zadevah v zvezi s priznavanjem, vključno z merili in postopki za ocenjevanje kvalifikacij, ter o pripravi gradiv za dobre prakse priznavanja v skladu z zakoni, drugimi predpisi in politikami države pogodbenice; in
 - (d) zagotovi, da se v razumnem roku pripravijo ustrezne informacije o katerem koli zavodu, ki pripada njenemu visokošolskemu sistemu, in o katerem koli programu, ki ga izvajajo takšni zavodi, da se pristojnim organom drugih držav pogodbenic omogoči, da preverijo, ali kakovost kvalifikacij, ki jih izdajo ti zavodi, upravičuje priznavanje v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje.

IX. člen Ocenjevanje vloge

1. Za zagotavljanje ustreznih informacij je odgovoren predvsem kandidat, ki takšne informacije zagotovi v dobri veri.
2. Vsaka država pogodbenica zagotovi, da zavodi, ki so del njenega izobraževalnega sistema, imetniku kvalifikacije ali zavodu ali organom, pristojnim za priznavanje, države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, na njihovo zahtevo v razumnem roku in brezplačno zagotovijo ustrezne informacije, če je to mogoče.
3. Vsaka država pogodbenica zagotovi, da organ, ki izvaja ocenjevanje za namene priznavanja, dokaže obstoj razlogov, zaradi katerih vloga ne izpolnjuje pogojev, ali dokaže, kje so bile ugotovljene bistvene razlike.

X. člen Informacije o organih, pristojnih za priznavanje

1. Vsaka država pogodbenica depozitarju te konvencije zagotovi uradno obvestilo pristojnih

- organov, ki v njeni pristojnosti sprejemajo odločitve o zadevah v zvezi s priznavanjem.
2. Kadar obstajajo osrednji organi države pogodbenice, pristojni za priznavanje, jih nemudoma zavezujejo določbe te konvencije in organi sprejmejo potrebne ukrepe, da se v pristojnosti navedene države pogodbenice zagotovi izvajanje določb te konvencije.
 3. Kadar je za sprejemanje odločitev o zadevah v zvezi s priznavanjem pristojna sestavna enota, država pogodbenica depozitarju ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu predloži kratko izjavo o svoji ustavni ureditvi ali sestavi in o vseh nadaljnjih spremembah. V takšnih primerih organi tako imenovanih sestavnih enot, ki so pristojni za priznavanje, sprejmejo, če je to v okviru ustavne ureditve ali sestave države pogodbenice mogoče, potrebne ukrepe, da se v okviru pristojnosti države pogodbenice zagotovi izvajanje določb te konvencije.
 4. Kadar so za sprejemanje odločitev o zadevah v zvezi s priznavanjem pristojni posamezni visokošolski zavodi ali drugi subjekti, jim vsaka država pogodbenica ali njena sestavna enota v skladu s svojo ustavno ureditvijo ali sestavo pošlje besedilo te konvencije in sprejme vse potrebne ukrepe, da spodbudi ugodno obravnavo in uporabo njenih določb.
 5. Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za obveznosti držav pogodbenic po tej konvenciji.

XI. člen Dodatni pogoji za sprejem v visokošolske programe

1. Kadar je sprejem v določene visokošolske programe poleg splošnih pogojev za dostop odvisen od izpolnjevanja posebnih pogojev, lahko pristojni organi zadevne države pogodbenice določijo enake posebne pogoje za imetnike kvalifikacij, pridobljenih v drugih državah pogodbenicah, ali ocenijo, ali kandidati s kvalifikacijami, pridobljenimi v drugih državah pogodbenicah, izpolnjujejo enakovredne pogoje.
2. Kadar se kvalifikacije, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja v eni državi pogodbenici, izdajo le v povezavi z dodatnimi sprejemnimi izpiti kot prvim pogojem za dostop, lahko tudi druge države pogodbenice za dostop določijo te pogoje ali ponudijo drugo možnost za izpolnjevanje takšnih dodatnih pogojev v okviru lastnega izobraževalnega sistema.
3. Brez poseganja v določbe IV. člena se lahko sprejem v določeni visokošolski zavod ali določeni program v okviru takšnega zavoda v skladu s pravičnimi in preglednimi predpisi omeji ali je selektiven.
4. V zvezi s tretjim odstavkom tega člena se sprejemni postopki določijo tako, da se zagotovi ocenjevanje tujih kvalifikacij v skladu z načeli preglednosti, pravičnosti in nediskriminacije iz III. člena.
5. Brez poseganja v določbe IV. člena je lahko za sprejem v določeni visokošolski zavod določen pogoj, da imetnik kvalifikacije izkaže zadovoljivo znanje učnega jezika ali jezikov zadevnega zavoda ali zadovoljivo znanje drugih določenih jezikov.
6. Vsaka država pogodbenica lahko za sprejem v visokošolske programe prizna kvalifikacije, ki jih izdajo tuji izobraževalni zavodi, ki delujejo v njeni pristojnosti, ob upoštevanju posebnih pogojev iz zakonov in drugih predpisov države pogodbenice ali njene sestavne enote ali posebnih sporazumov, sklenjenih z državo pogodbenico, iz katere takšni zavodi izvirajo.

V. POGLAVJE IZVEDBENI ORGANI IN SODELOVANJE

XII. člen Izvedbeni organi

Države pogodbenice se strinjajo, da konvencijo izvajajo prek ali v sodelovanju z:

1. nacionalnimi izvedbenimi organi;
2. mrežami nacionalnih izvedbenih organov;

3. državnimi, regionalnimi in svetovnimi organizacijami za akreditacijo, zagotavljanje kakovosti, ogrožja kvalifikacij in priznavanje kvalifikacij;
4. Medvladno konferenco držav pogodbenic;
5. regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.

XIII. člen Nacionalni izvedbeni organi

1. Z namenom olajšati priznavanje visokošolskih kvalifikacij se države pogodbenice zavezujejo, da bodo to konvencijo izvajale prek ustreznih organizacij, vključno z nacionalnimi informacijskimi centri ali podobnimi subjekti.
2. Vsaka država pogodbenica bo obvestila sekretariat Medvladne konference držav pogodbenic o svojih nacionalnih izvedbenih organih in vseh spremembah v zvezi z njimi.
3. Nacionalne izvedbene strukture morajo vzpostaviti mreže in v njih aktivno sodelovati.

XIV. člen Mreže nacionalnih izvedbenih organov

1. V okviru Medvladne konference držav pogodbenic so mreže sestavljene iz nacionalnih izvedbenih organov držav pogodbenic ter podpirajo in so v pomoč pri praktičnem izvajanju te konvencije.
2. Mreže državam članicam na njihovo zahtevo zagotavljajo izmenjavo informacij, krepitev zmogljivosti in tehnično podporo.
3. Mreže si v skladu s konvencijo prizadevajo za krepitev medregionalnega sodelovanja in podpirajo povezave z Medvladno konferenco držav pogodbenic.
4. Države pogodbenice lahko sodelujejo v obstoječih regionalnih mrežah, vzpostavljenih na podlagi regionalnih konvencij o priznavanju, ali vzpostavijo nove mreže. Sodelovanje v obstoječih regionalnih mrežah se dogovori z ustreznimi regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.

XV. člen Medvladna konferenca držav pogodbenic

1. Ustanovi se Medvladna konferenca držav pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: konferenca).
2. Konferenco sestavljajo predstavniki vseh držav pogodbenic te konvencije.
3. Države, ki niso države pogodbenice te konvencije, in vodje regionalnih odborov konvencije o priznavanju so povabljeni, da na zasedanjih konference sodelujejo kot opazovalci.
4. Predstavnike ustreznih mednarodnih in regionalnih organizacij ter vladnih in nevladnih organizacij, dejavnih na področju priznavanja visokošolskih kvalifikacij, so lahko prav tako povabljeni, da se zasedanja konference udeležijo kot opazovalci.
5. Konferenca se na rednih zasedanjih sestaja vsaj vsaki dve leti. Konferenca se lahko sestane na izrednih zasedanjih, če se tako odloči ali to zahteva vsaj ena tretjina držav pogodbenic. Konferenca ima vmesni delovni program dejavnosti med posameznimi zasedanji. Konferenca na vsakem rednem zasedanju Generalne konference Unesca predloži poročilo.
6. Konferenca se prvič sestane v dveh letih od začetka veljavnosti te konvencije in takrat sprejme svoj poslovnik.
7. Konferenca spodbuja uporabo te konvencije in nadzoruje njeno izvajanje s sprejemanjem priporočil, deklaracij, modelov dobrih praks ali drugih ustreznih subsidiarnih besedil na svetovni ali medregionalni ravni.
8. Konferenca lahko po posvetovanju z regionalnimi odbori konvencije o priznavanju sprejme delovne smernice za države pogodbenice te konvencije.
9. Konferenca podpira spremljanje dejavnosti v zvezi z nadzorom, ki ga izvajajo Unescovi

- upravni organi, in poročanjem Unescovim upravnim organom glede izvajanja te konvencije.
10. Konferenca v okviru Unesca sodeluje z regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.
 11. Konferenca zagotovi, da pride do izmenjave potrebnih informacij med konferenco in regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.
 12. Konferenca v skladu s XXIII. členom pregleda za sprejetje predlagane spremembe te konvencije. Sprejete spremembe ne smejo razvrednotiti načel preglednega, pravičnega, pravočasnega in nediskriminatornega priznavanja iz te konvencije.
 13. Generalni direktor Unesca vzpostavi sekretariat konference. Sekretariat pripravlja dokumentacijo konference, dnevni red njenih zasedanj in zagotavlja izvajanje njenih sklepov.

VI. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

XVI. člen Ratifikacija, sprejetje ali odobritev držav članic

1. To konvencijo morajo v skladu s svojimi ustavnimi in zakonodajnimi postopki ratificirati, sprejeti ali odobriti države članice Unesca in Sveti sedež.
2. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem direktorju Unesca.

XVII. člen Pristop

1. K tej konvenciji lahko pristopijo vse države, ki niso članice Unesca, vendar so članice Organizacije združenih narodov in jih Generalna konferenca Unesca povabi k pristopu.
2. K tej konvenciji lahko pristopijo tudi ozemlja s popolno notranjo samoupravo, ki jo kot tako priznava Organizacija združenih narodov, vendar niso pridobila popolne neodvisnosti v skladu z Resolucijo 1514 (XV) Generalne skupščine in so pristojna za zadeve, ki jih ureja ta konvencija, vključno s pristojnostjo za sklepanje pogodb o tovrstnih zadevah.
3. Listina o pristopu se deponira pri generalnem direktorju Unesca.

XVIII. člen Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati tri mesece po dnevu deponiranja dvajsete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, vendar samo za tiste države pogodbenice, ki so na ta dan ali pred tem dnem deponirale svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
2. Za vsako drugo državo pogodbenico začne konvencija veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

XIX. člen Razmerje med državami pogodbenicami te konvencije ter pogodbenicami regionalnih konvencij o priznavanju in drugih pogodb

1. Ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop h kateri koli od regionalnih konvencij o priznavanju ne sme biti prvi pogoj za ratifikacijo, sprejetje, odobritev ali pristop k tej konvenciji.
2. Države pogodbenice te konvencije:
 - (a) spodbujajo vzajemno podporo med to konvencijo in drugimi pogodbami, katerih pogodbenice so, še posebej regionalnimi konvencijami o priznavanju; in
 - (b) pri razlagi in uporabi regionalnih konvencij o priznavanju, katerih pogodbenice so, ali kadar se zavezujejo k drugim mednarodnim obveznostim, upoštevajo ustrezne določbe te konvencije.
3. Nič v tej konvenciji se ne sme razlagati kot spreminjanje pravic in obveznosti držav pogodbenic po regionalnih konvencijah o priznavanju in po katerih koli drugih pogodbah,

- katerih pogodbenice so.
4. Za zagotovitev usklajenega vzajemnega delovanja med to konvencijo, regionalnimi konvencijami o priznavanju, vsemi drugimi ustreznimi dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi ter vsemi drugimi veljavnimi ali prihodnjimi pogodbami ali konvencijami, katerih pogodbenica je lahko ali lahko postane država pogodbenica te konvencije, se nič v tej konvenciji ne šteje za odstopanje od določb o ugodnejšem priznavanju, zlasti določb o nacionalnih informacijskih centrih, mrežah in bistvenih razlikah.

XX. člen Zvezni ali decentralizirani ustavni sistemi

Ob priznavanju, da so mednarodni sporazumi enako zavezujoči za države pogodbenice ne glede na njihove ustavne sisteme, veljajo za države pogodbenice, ki imajo zvezni ali decentralizirani ustavni sistem, naslednje določbe:

- (a) za določbe te konvencije, katerih izvajanje je v sodni pristojnosti zvezne ali centralne zakonodajne oblasti, so obveznosti zvezne ali centralne ravni vlade enake, kakor so obveznosti držav pogodbenic, ki niso zvezne države;
- (b) za določbe te konvencije, katerih izvajanje je v sodni pristojnosti sestavnih enot držav pogodbenic, kakor so province, dežele, okrožja ali kantoni v sestavi, ki jih zvezni ustavni sistem ne zavezuje, da morajo sprejemati zakonodajne ukrepe, zvezna vlada po potrebi pristojne organe sestavnih enot držav pogodbenic obvesti o omenjenih določbah in jim priporoči, da jih sprejmejo.

XXI. člen Odpoved

1. Vsaka država pogodbenica lahko kadar koli odpove to konvencijo.
2. Odpoved se sporoči z deponiranjem pisne listine pri generalnem direktorju Unesca.
3. Odpoved začne učinkovati dvanajst mesecev po prejemu listine o odpovedi. Odpoved v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti iz te konvencije, ki jih ima država pogodbenica, ki je odpovedala konvencijo, do dneva, ko odstop začne veljati.
4. Odpoved te konvencije ne sme vplivati na:
 - (a) odločbe o priznavanju, ki so že bile sprejete v skladu z določbami te konvencije;
 - (b) ocenjevanje priznavanj, ki še vedno potekajo v skladu s to konvencijo.

XXIII. člen Naloge depozitarja

Generalni direktor Unesca kot depozitar te konvencije obvesti države članice Unesca, države iz XVII. člena, ki niso članice Unesca, kakor tudi Organizacijo združenih narodov o:

- (a) deponiranju vseh listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, predvidenih v členih XVI in XVII;
- (b) odpovedih, predvidenih v XXI. členu;
- (c) spremembah konvencije, sprejetih v skladu s XXIII. členom, in o dnevu začetka veljavnosti sprememb, kakor je predlagano v skladu s XXIII. členom.

XXIII. člen Spremembe

1. Država pogodbenica te konvencije lahko s pisnim obvestilom, naslovljenim na generalnega direktorja Unesca, predlaga spremembe te konvencije. Generalni direktor pošlje tako sporočilo vsem državam pogodbenicam. Če v šestih mesecih od dneva, ko je bilo obvestilo poslano, vsaj polovica držav pogodbenic te konvencije na zaprosilo odgovori pritrdilno, generalni direktor tak predlog predstavi na naslednjem zasedanju Medvladne konference držav pogodbenic za razpravo in morebitno sprejetje.
2. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino navzočih in glasujočih držav pogodbenic.

3. Ko so spremembe te konvencije sprejete, se pošljejo državam pogodbenicam, da jih ratificirajo, sprejmejo,odobrijo ali pristopijo k njim.
4. Za države pogodbenice, ki so ratificirale, sprejele in odobrile spremembe te konvencije ali pristopile k njim, začnejo te veljati tri mesece po tem, ko dve tretjini pogodbenic deponirata listine iz tretjega odstavka tega člena. Po tem dnevu začne za vsako državo pogodbenico, ki spremembo ratificira, sprejme, odobri ali k njej pristopi, navedena sprememba veljati tri mesece po dnevu, ko je država pogodbenica deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
5. Država, ki v skladu s četrtem odstavkom tega člena postane država pogodbenica te konvencije po začetku veljavnosti sprememb, se, če ne izrazi drugačnega namena, šteje za:
 - (a) državo pogodbenico tako spremenjene konvencije; in
 - (b) državo pogodbenico nespremenjene konvencije glede na vse države pogodbenice, ki jih te spremembe ne zavezujejo.

XXIV. člen Registracija pri Organizaciji združenih narodov

V skladu s 102. členom Ustanovne listine Organizacije združenih narodov se ta konvencija na zaprosilo generalnega direktorja Unesca registrira pri sekretariatu Organizacije združenih narodov.

XXV. člen Verodostojna besedila

Ta konvencija je pripravljena v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer je vseh šest besedil enako verodostojnih.

3. člen

Za izvajanje konvencije skrbi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

Svetovna konvencija o priznavanju visokošolskih kvalifikacij (angl. Global Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education; v nadaljevanju besedila konvencija) je bila sprejeta na 40. zasedanju Generalne konference Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO) 25. novembra 2019. Predstavlja prvi pravno zavezujoč mednarodni instrument globalnega obsega, ki ureja načela in minimalne standarde za priznavanje visokošolskih kvalifikacij in obdobjih študija v državah pogodbenicah. Konvencija ima do sedaj 38 držav, veljati pa je začela 5. marca 2023.

Ratifikacija konvencije je pomembna za okrepitev izobraževalnih, ozemeljskih, humanitarnih, kulturnih, znanstvenih in družbenogospodarskih vezi med državami pogodbenicami ter za krepitev dialoga med regijami in za izmenjavo njihovih instrumentov in praks priznavanja izobraževanja. Konvencija bo dopolnjevala Unescove regionalne konvencije in jih povezovala. Tako se bodo oblikovale skupne, praktične in pregledne rešitve za izboljšanje praks priznavanja izobraževanja na svetovni ravni. Svetovna konvencija bo spodbudila mednarodno mobilnost ter komunikacijo in sodelovanje v zvezi s pravičnimi in preglednimi postopki priznavanja ter zagotavljanja kakovosti in akademsko integriteto v visokošolskem izobraževanju na svetovni ravni.

Republika Slovenija se bo s pristopom k Svetovni konvenciji vključila v globalni okvir za priznavanje visokošolskih kvalifikacij, ki dopolnjuje in nadgrajuje že obstoječe regionalne instrumente na tem področju, zlasti Konvencijo o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji (Lizbonska konvencija).

Konvencija vzpostavlja skupna načela in pravila za priznavanje visokošolskih kvalifikacij, ki temeljijo na pravičnosti, preglednosti, ne-diskriminatornosti in razumnih rokih odločanja. Namenjena je temu, da imetnikom kvalifikacij omogoči dejansko uresničevanje pravice do nadaljevanja študija ali zaposlitve v drugih državah pogodbenicah.

Na podlagi konvencije odločitve o priznavanju temeljijo na ustreznih, zanesljivih in preglednih informacijah o visokošolskih sistemih, akreditiranih institucijah, študijskih programih ter mehanizmi zagotavljanja kakovosti in tako spodbuja dosledno uporabo objektivnih in javno dostopnih meril pri priznavanju tujega izobraževanja in prispeva k večjemu vzajemnemu zaupanju med visokošolskimi sistemi ter krepí vlogo nacionalnih informacijskih centrov in drugih pristojnih organov pri posredovanju verodostojnih informacij.

Konvencija poudarja vključujoč pristop do priznavanja kvalifikacij pridobljenih v okviru delnega študija, študija na daljavo in drugih oblik nestandardnega učenja ter priznavanje predhodnega in neformalnega učenja, kadar je to ustrezno dokumentirano.

Posebna poglavja konvencije se nanašajo na priznavanje kvalifikacij beguncev, razseljenih oseb in oseb v podobnem položaju, ki pogosto ne razpolagajo z vso dokumentacijo. Države pogodbenice so tako zavezane vzpostaviti fleksibilnih in pravičnih postopkov, ki omogočajo oceno kvalifikacij tudi v takih primerih.

Republika Slovenija je že pogodbenica regionalne Lizbonske konvencije, ki ureja priznavanje visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji. Konvencija ta okvir dopolnjuje in razširja na globalno raven ter omogoča bolj usklajeno priznavanje kvalifikacij med evropskim prostorom visokega šolstva in drugimi regijami ter lažje priznavanje kvalifikacij, pridobljenih zunaj evropske regije, na podlagi skupnih globalnih načel. Ratifikacija konvencije je tako korak naprej v nadaljnji internacionalizaciji slovenskega visokošolskega prostora.

Zakon o ratifikaciji začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Za izvajanje konvencije bo skrbelo Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in inovacije.

Za izvajanje konvencije ne bo potrebno zagotavljati dodatnih finančnih sredstev.

Ratifikacija konvencije ne zahteva izdaje novih ali spremembe veljavnih predpisov.

Konvencija ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije.